

The spatial - socielorientation of social pedagogy and social work (chosen concept and experiences)

Janusz Surzykiewicz

University of Warsaw, Warsaw, Poland

ABSTRACT

The special social orientation of social pedagogy and social work represents especially in the German tradition, in certain point also in polish understanding of social environment, characteristic trends in theory and practice of both disciplines. Ambiguity in understanding the concept of social space is associated with the different traditions of which rises the above theorem. Some of them relate to the category of geo-physical, as the specific ethnography of human living environment, with a stronger accent on the social dimensions, for example; the social structure of the city, district, etc., while others are more related to the psychological dimensions of social interaction in the area of relationship among people and their constructive discovery approaches in social systems.

Social space is understood in both traditions as a dynamic reality influenced by a constant change, not so much because of the activities of the experts, but as a result of the spontaneous people's action. The task of social pedagogy and social work is primarily to encourage changes in social structure. They may relate to different areas, for example; in the strategic management of politics and administration, or may relate to various areas of action, how to work with the specific case, engagement for children and youth, community action or highlight the different paradigms such as economical production efficiency, social justice, learning organization, and also determine the methodical solutions in activities for common good.

Key words: social pedagogy, social work, social space, environment.

Przestrzenno-spoieczna orientacja w pedagogice spoiecznej i pracy socjalnej (wybrane koncepcje i doświadczenia)

Janusz Surzykiewicz

Uniwersytet Warszawski, Warszawa, Polska

STRESZCZENIE

Przestrzenno-spoieczne zorientowanie pedagogiki spoiecznej i pracy socjalnej reprezentuje szczególnie w niemieckiej tradycji, w pewnym też sensie również w polskich ujęciach pedagogiki środowiskowej, charakterystyczny trend w teorii i praktyce obu dyscyplin. Wieloznaczność rozumienia pojęcia przestrzeni spoiecznej związane jest z różnymi tradycjami, z jakich wyrasta powyższy teorem. Niektóre z nich nawiązują do kategorii przestrzeni geograficzno-fizycznej, jako swoistej etnografii środowiska życiowego ludzi, kładąc mocniejsze akcenty na socjologicznych wymiarach, np. na strukturze spoiecznej miasta, dzielnicy itp., inne natomiast powiązane są bardziej z psychologicznymi wymiarami interakcji spoiecznych w przestrzeni relacji międzyludzkich i ich poznawczo-konstruktywistycznych ujęć w systemach spoiecznych.

Przestrzeń spoieczna rozumiana jest w obu tradycjach, jako dynamiczna rzeczywistość, podlegająca przemianom nie tyle z racji na działalność ekspertów, ile w wyniku oddolnych działań ludzi. Zadanie pedagogiki spoiecznej i pracy socjalnej polega przede wszystkim na stymulowaniu zmian w strukturze spoiecznej przestrzeni. Mogą one dotyczyć różnych płaszczyzn, np. w strategicznym kierowaniu polityką i zarządzaniem, czy też mogą odnosić się do poszczególnych obszarów działania, jak praca z przypadkiem, zaangażowanie na rzecz dzieci i młodzieży, działalność komunalna lub też podkreślają różne paradygmaty typu, ekonomiczno-produkcyjna skuteczność, spoieczna sprawiedliwość, ucząca się organizacja, względnie też określają koncepcje i metodyczne rozwiązania na płaszczyźnie działalności na rzecz dobra wspólnego.

Słowa kluczowe: środowisko, pedagogika spoieczna, praca socjalna, przestrzeń spoieczna.